

מסכת נדרים

פרק א

א. כל כנויי נדרים כנדרים, וחרמים כחרמים, ושבועות כשבועות, ונזירות כנזירות. האומר לחברו, מדרגני ממך, מפרשני ממך, מרחקני ממך, שאיני אוכל לך, שאיני טועם לך, אסור. מנדה אני לך, רבי עקיבא היה חוכך בזה להחמיר. כנדרים רשעים, נדר כנזיר, ובקרבן, ובשבעה. כנדרים כשרים, לא אמר כלום. כנדרותם, נדר כנזיר ובקרבן:

ב. האומר לחברו, קונם קונת, קונם, הרי אלו כנויין לקרבן. תרם תרד, תרף, הרי אלו כנויין לתרם. נזיק נזית, פזית, הרי אלו כנויין לנזירות. שבותה, שקוקה, נדר במוטא, הרי אלו כנויין לשבועה:

ג. האומר לא חלין לא אכל לך, לא כשר, ולא דכי, טהור, וטמא, נותר, ופגול, אסור. כאמרא, כדירין, כעצים, כאשים, כמזבח, כהיכל, כירושלים, נדר באחד מכל משמשי המזבח, אף על פי

שֶׁלֹא הִזְכִּיר קֶרֶבֶן, הֵרִי זֶה נֹדֵר בְּקֶרֶבֶן. רַבִּי יְהוּדָה אָמַר, הָאוֹמֵר
יְרוּשָׁלַיִם, לֹא אָמַר כָּלוּם:

ד. הָאוֹמֵר, קֶרֶבֶן, עוֹלָה, מִנְחָה, חֲטָאת, תּוֹדָה, שְׁלָמִים שְׂאִינִי אוֹכֵל
לֹד, אָסוּר. רַבִּי יְהוּדָה מַתִּיר. הַקֶּרֶבֶן, בְּקֶרֶבֶן, קֶרֶבֶן שְׂאֵכֵל לֹד,
אָסוּר. לְקֶרֶבֶן לֹא אֵכֵל לֹד, רַבִּי מֵאִיר אוֹסֵר. הָאוֹמֵר לְחֻבְרוֹ, קוֹנֵם
פִּי הַמְדַּבֵּר עִמּוֹ, יָדִי עוֹשֶׂה עִמּוֹ, רִגְלִי מְהַלֶּכֶת עִמּוֹ, אָסוּר: